

Markbass Mark Vintage Pre

Modern met een

vleugje vintage

Tegenwoordig hebben veel merken een voorversterker in pedaalvorm met ingebouwde DI in de catalogus, die bassisten thuis, in de studio of live gebruiken als een multifunctioneel stuk gereedschap. Weet Markbass met de Mark Vintage Pre zich van de concurrenten te onderscheiden?

Met de nieuwe 'Vintage'-serie (pun intended) combineert Markbass een hoogwaardige transistorversterker met een buis in de voortrap, een 12AX7/ECC83 om precies te zijn. Hierdoor heb je een lichtgewicht versterker met veel vermogen, maar met een 'vintage' randje van de buis. Net als bij andere merken is de Mark Vintage Pre een voorversterker

in een pedaal met een uitgebreide EQ en een ingebouwde DI-uitgang voor de FOH-tafel. De DI is dan wel voorzien van een ingebouwde transformator en heeft ook een rca- en toslink-uitgang met een samplerate van 44,1, 48 en 96 kHz -een wens van Marcus Miller, die meedacht. Voor de digitale uitgangen heb ik helaas niet de kabels, maar voor de overige twee uitgangen wel.

Handig zijn de aansluitingen voor een koptelefoon en een externe geluidsbron zodat je in stilte kunt oefenen. Ook send/return-aansluitingen zijn aanwezig, dus er is aan veel gedacht. Misschien dat een pre/post EQ-knop handig zou zijn geweest voor de geluidsman, maar dat zal later in de praktijk moeten blijken. Zo op het eerste gezicht kun je al veel kanten op met het pedaal en is het meer dan een handige voorversterker.

Van boven naar beneden zien we links een grote knop voor de gain, helemaal rechts de master en daartussenin (achter plastic) het buisje met daaronder een ledlampje die verschillende standen aangeeft. Centraal staat een vierbands EQ met de regelaars low, mid low, mid high en high. In het midden daarvan zien we een knop met drie EQ-presets: flat geeft een neutrale stand, dan een vogelachtig boogje dat voor een midscoop staat, voor de Marcus Miller-achtige sound, en tot slot 'old', dat je een vintage Motown/Stax-sound geeft met het hoog wat afgerold.

Links van de EQ-sectie vinden we de driveknop voor de drive/distortion-functie waarmee je de intensiteit van de vervorming bepaalt, rechts de blendregelaar waarmee je je droge signaal kunt mengen met het vervormde. Onderaan het frontpaneel bevinden zich voetschakelaars voor drive/distortion, aan/uit en boost. Die laatste schakelaar boost je signaal met 6 decibel voor dat extra duwtje.

Lichtjesfeest

Zowel de buis als het ledlampje geeft aan wat er aanstaat: groen (voorversterker aan), rood (boost), groen knipperend (distortion) en buisledjes knipperend (clipping). De Mark Vintage Pre heeft twee distortiontypes, Distortion 1 en 2 genaamd, waarvan de eerste een lichte midscoop geeft waardoor je iets meer laag overhoudt; type 2 klinkt wat vervormder en heeft iets meer sustain. Persoonlijk vind ik type 1 wat beter klinken omdat je meer laag overhoudt, maar bij type 2 kun je desgewenst wat laag bijdraaien. Schakelen van een bescheiden buizenrandje naar een heel smerig geluid gaat makkelijk en met de EQ kun je eenvoudig wat bijschaven, indien mogelijk.

Wat betreft de EQ merk ik dat ik meer speel met de low en mid low dan met de mid high en high, waarschijnlijk ook omdat ik de toonknop op de bas (of hoogregelaar bij een actief instrument) bijna altijd open heb staan. Als je de lowknop opendraait krijg je een heerlijk warm laag dat precies op de sweet spot zit, en met de high iets dicht klinkt het al wat meer vintage. Het enige probleem dat ik ondervind is de voeding van de 12-volt adapter. Deze is niet geaard waardoor een vervelende brom kan ontstaan, vooral bij de hoge frequenties. Een probleem dat ik vaker ben tegenkomen bij andere merken. Ik heb zelf een oplaadbare powerbank met een 12-volt aansluiting, daarmee kon ik het probleem oplossen. Maar hoe klinkt de Mark Vintage Pre nu?

Muse

Thuis kun je er makkelijk mee oefenen en meespelen met je favoriete muziek - en in stilte als je dat wil, via je koptelefoon, wat bij vergelijkbare producten niet altijd het geval is. Je kunt een bas met een lage output veel meer kracht geven met de laagregelaar, een superdeluxe boetiekzevensnaar laten klinken als James Jamerson en, als je een beetje speelt met de distortion, een Muse-achtige sfeer maken.

Tijdens een repetitie krijg ik helaas te maken met een niet-werkende versterker, dus gebruik ik de DI-out van de Vintage Pre, die ik aansluit op een

Markbass Mark Vintage Pre

Type: DI/voorversterker
 Buis: 12AX7/ECC83
 Uitgangen: gebalanceerde DI-uit en digitaal (rca, toslink)
 Regeling: 4-bands EQ, 3 presets, gain, master, drive, blend, boost, 2x distortion
 Aansluitingen: FX loop, koptelefoon, aux in
 Afmetingen: 5,9 x 19,3 x 12,7 cm (hxbxd)
 Gewicht: 0,9 kg
 Land van herkomst: Indonesië
 Richtprijs: € 459,-
 markbass.it • mafico.com

speaker. Hoewel de speaker hier niet op gebouwd is klinkt hij als een volwaardige basversterker die makkelijk overeind blijft in de muziek; je zou dus zonder je versterker een optreden kunnen doen. Qua sounds en mogelijkheden is er weinig op aan te merken, als voorversterker, koptelefoonversterker en als DI.

Thuis maak ik nog opnames met mijn bassen via de DI-uitgang. Dit werkt in principe het beste als je je bas direct inprikt in de met je interface/daw verbonden Vintage Pre. De toon en het karakter van de bassen blijven altijd intact, maar krijgen een net warmer randje dankzij de vernuftige EQ, die precies goed is, en het buisje. Ik denk dat 'buispuristen' misschien niet meteen overtuigd zullen zijn en nee, het zal niet klinken als een SVT of Fender Bassman, maar voor bassisten die iets ertussenin zoeken is het zeker het proberen waard.

Op die vervelende, maar op te lossen brom na heb ik weinig negatiefs te zeggen over de Mark Vintage Pre. Het is een handige en veelzijdige voorversterker met een warm randje die je thuis kunt gebruiken, maar die ook een uitstekende DI is. Maar we moeten natuurlijk nog meemaken hoe het straks live op het podium zal gaan. In ieder geval een geslaagde combinatie van oude en moderne techniek. ●

